

A 16. század második felében a Wittenbergi Egyetem szellemisége jelentős hatással volt a magyarországi politikai, egyházi és kulturális-oktatási folyamatokra. A korábbi kutatások a Wittenbergben tanuló magyar diákok névsorának összeállításától kezdve Philipp Melanchthon szellemi hatásának feltérképezésén keresztül iskolatörténeti és egyháztörténeti vizsgálatokig terjedtek ki. Ismert továbbá, hogy a magyar diákok Wittenbergben élénk publikációs tevékenységet folytattak, nagyrészt aprónyomtatványokat jelentettek meg.

Jelen monográfia ezekre a latin nyelvű kiadványokra irányítja a figyelmet. A vizsgálódások a szövegalkotási technikákra helyezik a hangsúlyt. Mely típust részesítették előnyben a diákok és miért? Mit jelentett a gyakorlatban az antik előzmények imitációjára épülő szövegalkotási módszertan, valamint milyen jellegzetes témák, toposzok foglalkoztatták a magyarországi szerzőket ebben az időszakban? Hogyan változtak ezek az évtizedek folyamán? A szövegeket a kötet az utazási gyakorlat kontextusában helyezi el, így adva képet arról az időszakról, amelynek végére a latin alkalmi költészet már nem csak az egyetemjáráshoz kapcsolódó tevékenységgé vált.

MÓRÉ TÜNDE • Utazás és hírnév

MÓRÉ TÜNDE

Utazás és hírnév

Wittenbergi magyar diákok
latin nyelvű búcsúztatóversei
(1560–1600)

Irodalomtörténeti füzetek